

Ἐφοχτε φίλοι ἔφθασε τῶν ἐκλογῶν ἡ ἡμέρα
 τοῦ πρέπει νὰ ἐκλέξετε τοῦ Δήμου τὸν πατέρα.
 Ὅτιν ἀμύζει φρόνησιν νὰ δείξετε καὶ σκέψιν
 καὶ ἀκόμη καὶ βαθύνοϊαν στὴν τοῦ δημάρχου στέψιν.
 Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ εἶναι περὶ σπουδαίου
 ἀνάγκη κάθε συμβουλῆς καὶ παρ' ἀνθρώπου νέου.
 Γιατὶ ἂν μὲν ἐκλέξετε κανένα κακοήθη
 Φιῦ! ὁ δῆμος ἐν ταυτῷ, πάραυτα διελύθη.
 Γιατὶ θὰ ἰδῆτε πρῶτον μὲν μεγάλην ἀναρχίαν
 τὰ πραγματὰ τῆς πόλεως ἐν πλήρει ἀνωμαλίᾳ.
 Καὶ φασαρία καὶ φωναὶ γιὰ τὴν ὑπαλληλίαν
 τί ἕκαστος θεὸς νὰ ποθῆ ἀπὸ τὰς θέσεις μίαν.
 Κι' ἐν γένει πρᾶγμα τρομερὸ στὸν δῆμον μας θὰ γίνῃ
 ποῦ ἕκαστος ἐκστατικός, μὰ τὸν Σταυρὸ θὰ μείνῃ
 καὶ τότε θὰ μετανοῖ ἕκαστος ἐκ καρδίας
 καὶ θὰ καταβιβρώσκειται ὑπὸ δεινῆς μανίης.
 Γιατὶ μὲν τις, Κύριοι, πεισθεὶς ἀπὸ κακούργους
 ἢ καὶ λαμβάνων χρήματα ἀπὸ τοὺς ραδιούργους
 καὶ μὴ πέτρα δημάρχον ἢ ξύλο νὰ ψηφίσῃ
 καὶ ἔρμαιο τὸν δῆμον μας εἰς τοῦτον νὰ ἀφίσῃ.
 Ἀλλὰ ἐὰν ἐκλέξετε τινὰ ἐκ τῶν ἀξίων
 τῶν συναιώνων, τῶν ἀγαθῶν καὶ τέλους καὶ τιμῶν
 τότε θὰ ἰδῆτε πάραυτα τὸν δῆμον νὰ κοσμήσῃ
 καὶ εἰς μεγάλην πρόοδον αὐτὸν νὰ ὀδηγήσῃ
 γιατί αὐτὸς θὰ σκέπτεται περὶ τοῦ δήμου μόνου
 καὶ θὰ προᾶξῃ αὐτὸν πολὺ ἐντὸς βραχείου χρόνου.
 Τοῦτον λοιπὸν καὶ ἅπαντες, ὦ φίλοι συνδυμόταί
 καὶ ὡς πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, πεζοὶ τε καὶ ἵπποταί
 ἀνάγκη νὰ ψηφίσετε ἂν Κερκυραῖοι εἰσὶτα
 καὶ ἂν εἰσὴ ἀφιλοπάτριδες αὐτὸν καταψηφίσετε.
 Ταῦτα λοιπὸν ἐλέγχθησαν πρεπόντως καὶ δικαίως
 καὶ πάντες εἰσθε σύμφωνοι ἐγὼ φρονῶ βεβαίως.
 Καὶ ἐπειδὴ εἶναι γνωστοὶ οἱ κύριοι ἐκεῖνοι
 ποῦ μέλλουσι νὰ ψηφισθοῦν ἀπὸ σωφρόνων σμήνη
 καὶ ἐξέρχονται πανίσχυροι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα
 καὶ δὴ νὰ μείνουν ἐνδοξοὶ εἰς πάντα τὸν αἰῶνα
 ἅς παραβάλωμεν αὐτοὺς νὰ ἴδωμεν καὶ ποῖος
 ἔγχε τὰς πλείστας ἀρετάς καὶ ἄκονος ἰδίως.
 Καὶ πρῶτος εἶν' ὁ φίλος μας, Κύρ Γιάννης Κουρκουμέλης
 ποῦ δι' αὐτὸν εἰς θάνατον τὸν ἐκυτόν σου στέλλεις
 ποῦ καὶ λαμπρὸς καὶ ἐνδοξὸς καὶ μέγας διπλωμάτης
 καὶ ἀκόμη κοντοπίθρος καὶ μέγιστος ἀντάρτης.
 Ἀλλὰ γιὰ Δημάρχος παιδικᾶ θαρρῶ πῶς δὲν φελαίει
 ἂν καὶ εἰς τὸν τόπον του λεπτό, ποτὲ του δὲν χαλαίει.
 Γιατὶ δὲν ξέρεῖ ἀπὸ Ἀρχὴν καὶ πῶς νὰ διευθύνει
 καὶ τὰ λουριά τοῦ δήμου μας εἰς ἄλλους θεὸς νὰ δίνῃ,
 καὶ δυνατὸ καμμιά φορὰ νὰ πέσωμεν σὲ τράφο
 καὶ περιττὸν περὶ αὐτοῦ νομίζω καὶ νὰ γράφω.
 Δεύτερος εἶναι ὁ γνωστός ἐκεῖνος Βασιλάκης,
 οὗ Ντάντης καὶ τὸ ὄνομα καὶ Ἡλίας ὁ παπάκης.
 ὁ Σιβαστὸς ὁ βουλευτὴς τῆς νῦν λαμπρᾶς Ἑλλάδος
 ὁ τῆς σοφίας ἀρχηγὸς καὶ τῆς ἐλαίας κλάδος.
 ὁ ρήτωρ ὁ ἀληθινὸς τῶν νεωτέρων χρόνων
 καθὼς ὁ Δημοσθένης μας τῶν παλαιῶν αἰώνων,
 π' ὅταν θελήσῃ νὰ μιλήῃ περὶ τοῦ Ὑπουργείου
 περὶ ἐσόδων μάλιστα καὶ τοῦ ἰσοζυγίου
 τὰ πάντα κύπτουν πρὸς αὐτὸν, κανεὶς δὲν τ' ἀντιτείνει
 ἀλλὰ τοὺς λόγους ἕκαστος, ἄκοντος καταπείνει.
 Ἀλλὰ καὶ τοῦτον Δημάρχον κανεὶς νὰ μὴ ψηφίσῃ
 καὶ ἅς τὸν ἀφήσῃ βουλευτὴν, καὶ ἀλοιῶς νὰ μὴ ποιήσῃ
 Γιατὶ ἂν τὸν ψηφίσετε θὰ πάθῃ γὰρ ἄλλο
 καὶ τοῦτο φίλοι μου θαρρῶ καὶ δὲν τὸ ἀμφισβάλω.

Ἐπειτα φαίνεται καὶ οἱ πῶς δὲν τὰ ἐκτιμῆτε
 ἀφοῦ ἀντὶ Σενάτορα δημάρχον τὸν ψηφίετε.
 Κι' εἶτα περὶ τοῦ Δήμου μας οὐδὲ λόγος θὰ τὸν μέλλει
 ἀλλὰ πρὸς ὄλεθρον σκληρὸν βεβήσιος θὰ τὸν στέλλει.
 Καὶ δὲν τὸ θέλει ὁ φλίθερος νὰ πράττῃ τὰ τοιαῦτα
 ἀλλ' ἔχει ἄμαξ ψυχὴ καὶ ἄλογα τοσαῦτα
 ὅπου θὰ στρέφῃ μὲ αὐτὰ ὄληνε τὴν ἡμέραν
 Κτυπώντας καὶ τὴν μαστίγῃ μὲ τὴν ζερβὴν του χέρα
 καὶ δὲν θὰ μένει πρὸς αὐτὸν οὐδὲ τοῦ σκέπτεσθ' ὄρα
 ἀλλὰ ἀνάγκη δι' αὐτὰ νὰ σιωπήσῃ τῶρα.
 Τί ἔχετε ἀπόδειξιν καὶ ἄνευ μαρτυρίας
 τὰ ὅσα ἔπραξεν αὐτὸς ὑπὲρ τῆς Σαυτηρίας
 τοῦ ἀτυχοῦς τοῦ ἔθνους μας τοῦ καταχρεωμένου
 τοῦ πόσι' ἐδῶ τοῦ πόσι' ἐκεῖ καταναυαγιαμένου.
 Π' οὐτένα λόγο ὤμιλησεν ὁ ἄνωθεν ῥηθείς
 ἀλλὰ καθόταν στὴν βουλή. ὡς ἄφωνος ἰχθύς.
 Καὶ τέλος εἶν' ὁ Μιχαὴλ αὐτῆς ὁ Θεοτόκης.
 ποῦ χάριν του σοῦ ἐρχεται πολλὰς ψήφους νὰ δώκῃ.
 γιατί σ' αὐτὸν ἀληθινὰ καθ' ἑρπετὴ ὑπέρχει,
 οὐ μόνον ὅσαι ἀπαιτοῦν εἰς τὸ καλῶς νὰ ἄρῃ
 σύνεσις καὶ δξύνουσι, ταχύτης διανοίαν
 ἀλλὰ προσέτι ἀληθῶς καὶ καθαρὰ καρδίαν
 δὲν κρύπτει δολιότητα στὰ στήθη καθὼς ἄλλοι
 μωροὶ τινες ἀναίσχυντοι καὶ ἔγνωτε μὲν λαλοῖ
 τοῦτον λοιπὸν ψηφίσατε γιὰ Δημάρχον Κερκυραῖος
 γιατί τὰς θείας ἀρετάς γνωρίζετε ἐκ πείρας.
 Τίς ὅστις παρεκάλεισεν αὐτὸν δι' ἕνα πρᾶγμα
 καὶ δὲν ἐπέτυχεν αὐτοῦ καὶ ἔξερου συνάμα;
 Ποῖος μετέβη σπῆτι του καὶ δὲν εἰχρηστίθη;
 ἢ ποῖος ἐπαίτης παρ' αὐτοῦ δὲν μὲς εὐρηγετήθη;
 Τίς ὁ καταλληλότερος ἐσούτου τοῦ ἀνδρός;
 ἢ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος τοῦ μάκαρος πετρῶσι;
 Πλειστάκις αὐτοῖς, Κύριοι καὶ τὰ συμφέροντά του
 χάριν τῶν ξένων ἐβλαψε, — βλέπετε τὴν καρδίαν του;
 Μεγάλον κρίμα θάχῃ τις ἂν δὲν τὸν ψηφίσῃ
 καὶ τοῦτο πολὺ γλήγορα θὰ τὸ μετανοήσῃ.
 Καὶ ἂν εὐνοίᾳ τοῦ θεοῦ μὲς γίνῃ Δημάρχος μας
 πρέπει νὰ τὸν συγχαίρωμεν ὡς τὸν ἐκυτόν μας
 καὶ νὰ καταπατήσωμεν τὰ μίση καὶ τὰ πῆλη
 γιατί ὁ φθόνος κατ' αὐτοῦ οὐδέποτε ἐπαύθη.
 Καὶ τότε θέλετε ἰδῆ τί ἔργα θέλει πράξῃ
 καὶ τὴν κλεινὴν μας Κέρκυραν ποῦ θέλει τὴν προᾶξῃ
 καὶ τοῦτο μὴ διατάξετε ἀλλὰ εὐθὺς πεισθήτε
 ὅταν τὸν ἄλλον ἀδελφὸν μικρὸν συλλογισθῆτε,
 ποῦ ἔκαμε τὴν Κέρκυρα ὡς ἂν μικρὸν Παρίσι
 ταῦτα βεβαίως καὶ αὐτὸς οὐ μόνον θὰ ποιήσῃ,
 ἀλλὰ προσέτι ἀληθῶς θὰ τὸν ὑπερτερῆσῃ
 ἵνα τὴν μνήμην ἀμειπτον εἰς τὴν ζωὴν ἀφίσῃ.
 Ταῦτα λοιπὸν νὰ πράξετε γιὰ νὰ τιμᾶσθε ὄντως
 ὅτι καὶ τὰ καθήκοντα ἐπράξατε πρεπόντως.
 Προσέτι δὲ ποῦ ἔχετε νοῦν μελετωμένον
 σοφίας καὶ συνέσεως, ὁρθῶς κεκοσμημένον.

|| Ὁ εἰς Ἀνεμομύλου Ἀλκιβιάδης Δαρκῆς
 ποῦ πρὸς ἅπαντας ἐν γένει εἶναι πάρα προσφιλέτης.

Αρ. Εἰς

Τυπογραφεῖον «Κιδμο»,

686

1887;

VI208